

шественикъ, който види малкитѣ прости кжщички съ бедна обстановка, обикновена но прѣсна и здрава храна, щастливъ, патриархаленъ безъ никакви особни събития животъ — той ще може да си представи много добре кжщата, въ която е живѣлъ Исусъ. Нѣма нищо по-просто отъ тия кжщи, съ грѣшитѣ се по тѣхния покривъ гължи, съ сѣнчести лози, които се разстилатъ подъ прозорцитѣ. Стенитѣ сж постлани съ килими; сандалитѣ стоятъ предъ входа: на тавана виси лампа, едничкото украшение на стаята; въ жгъла на стаята се мждри нарисуванъ съ свѣтли бои сандѣкъ за пазене на книги и други семейни принадлежности. Около вратата стои стомна отъ червена глина, съ много клонки, покрити съ листа и втѣкнати въ гърлото ѝ, за да се пази водата студена. По обѣдъ, въ срѣдата на стаята, се слага дървена боядисана маса, дето на голѣмия подносъ се слага блюдо съ оризъ или говеждо месо и печени плодове. Отъ тоя подносъ всѣки си взема колкото ще. Преди обѣдъ или следъ обѣдъ слугинята или най-младиятъ членъ на домакинството полива съ ибрикъ на всички сътрапезници да си омиятъ ржцетѣ въ меденъ легень.

Така спокойно, просто, въ трудъ и бедность течеше живота на светата челядь въ Назаретъ. Но тая бедность не бѣше жалка и неприятна. Челядъта бѣ винаги доволна, щастлива и радостна. Мария, както всички не богати жени, предѣше, готвѣше, ходѣше на пазаръ за плодове, и всѣка вечеръ съ глинена стомна на рамо или на глава отиваше на извора, който отпосле нарекоха изворъ на Св. Дева. Въ детски години Исусъ играеше, учеше се, а всѣка сжбота ходѣше,